

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopolne blagoviste hraniti, rokopisi se ne vračajo.

Izkušaj tritirati na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vira. Naslovnina se poltija upravnistvu, plačajo se vsakej.

Za Inserate

se plačuje od vsake poltije vsote po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in zmogljivejše inseriranje mašen popust.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Velehradski katoliški shod in jugoslovansko vprašanje.

Večkrat smo trdili in navajali dokazne stvari, da se katoliški klerikalizem stavi vedoma in načeloma na pot jugoslovanski kulturni in gospodarski vzajemnosti. Da se stvari na pot gospodarski vzajemnosti katoliških Hrvatov in pravoslavni Srbov v Dalmaciji in drugod, pričajo nam gospodarske zadeve v Dalmaciji, katerih člani smejo in morejo biti samo ljudje rimskokatoliške vere, kakor bi pravoslavni na drug način obdelovali polje, hrvinsko redili in sploh drugače gospodarili kakor njih rimskokatoliški bratje. Apostoli tega gospodarskega in kulturnega separatizma so katoliški duhovniki in njih navezniki v Dalmaciji. Ti separatistični in nepomirljivi nameni Rima se se posebno jasno pokazali tudi na shodu v Velehradu.

„Slovenc“ od 29. m. m. poroča, da je na tem shodu govoril katoliški škof kotjaki o bolgarskem knezu tako-le: „Sedanjí knez je sicer dober katolik, a politika njegova naroda ni simpatična; s solzami v očeh se nivalen starček spominja, da je sina protokotolščevca, ki ga je sam krstil za katolika, izročil pravoslavju.“ (To dokazuje, da je „dobrega katolika“ Ferdinand mnogo več do bolgarskega prestola, nego do katolištva, sicer bi se bil odpovedal kroni in bil s svojimi otroci vred ostal svet svojih otrov, kakor se glasi ta lepa fraza. Prestolov je pa čedalje manj, zato se jih ljudje, ki na njih sedo, drže kolikor

časa morejo, da, tem ljebim posvetnim kronam in častem na ljubo menjavajo posebno katoliški principi in princezije vere kakor rokavice — in vendar jih škofje zinsajo in spolnjujejo in hvalijo — kot „dobre katolike“; preprostega človeka ali uboga delavca bi prokleli na dno pekla, ako bi iz dobičkarje zatajili svojo vero. Pri kronanih glavah in visoki gospodi je to seveda drugače! „Slovenec“ vso to stvar tako poroča, kakor bi Bolgari zato ne bili s Ferdinandovo politiko zadovoljni, ker je prestolonaslednika iztrgal katoliški cerkvi ter ga „izročil pravoslavju“. Pa to ni tako — Bolgari so pravoslavne vere, zato pač smejo zahtevati, če se jim ravno ljubi, naj bodo tudi njih vladar pravoslavni, njih nezadovoljnost s Ferdinandovo politiko pa nima s vero nikake zveze ter je čisto socopolitična stvar.)

Isti škof si je postavil nalogo, delovati med Bolgari za spravo s katoliško cerkvijo. To spravo si pa misli tako, kakor je dejal Leo XIII.: „Bolgarija mora stopiti v pravo Kristново cerkev.“ („Prava“ Kristnova cerkev je po njih trditvah samo katoliška.)

Da bi to „spravo“ dosegli, osnovali so apostolat sv. Cirila in Metoda, ki ima namen s molitvijo in denarnimi kredativi delovati za uničenje. Profesor Kovatš, dr. Grivec in dr. Rittig obetajo, da bodo skrbeli, da se apostolat razširi med južnimi narodi (slovanskimi).

Z drugimi besedami, ti gospodje obetajo v svojem in v vseh fanatikov imenu, da bodo delali na slovanskem jugu med pravoslavnimi in mohamedanskimi Srbi in Bolgari katoliško

propagando, ali bolje rečeno, zbirajo in da bodo po svojih najboljših močeh širili propast med jugoslovanskimi plemeni ter da bodo kolikor bo na njih leželo, osmogocili vsako kulturno in gospodarsko zblitanje in zidenjenje teh britskih narodov. S tem bodo morda verno in vestno spojnjevali povelja in skaze Rima, borili se bodo za rimske interese, proti koristim jugoslovanskih narodov. — Proti temu mora pa vsak zaveden med odločite protestirati ter postaviti ta klerikalna prizadevanja v pravo luč ter opozoriti politike na nevarnost, ki jim preti s te strani.

Rimsko propagando bodoče zanesti tudi na Rasko v nadi, da pridobijo za se one, ki jih k temu nagibajo simpatije do zapadne kulture“. Kaj ni pa gospodje ne obetajo prevelikih uspehov.

Dostojerjavi pise o teh katoliških dejavnostih: „Oni so čisto havana rimska armada za bodočo vsavestovno posemelsko državo, na katere čela bo cesar — rimski papež ... Čisto navadno hrepenenje po vladi, po posemelskem, vmanenem blagu, zasebnosti ljudstva ... nekaj na način bodočega tlačanskega prava, po katerem bi oni postali graščaki ... to je vse. Morda ne verujemo niti v Boga“. Tako misli na Raskem že danes večina onih, kateri se pečejo s verskimi vprašanji, zato ni spazja, da bi ta apostolat imel tam kličljavi uspeha. Kako bo pa na pravoslavni in mohamedanski slovanski jugu? Če se drugoga, napravili bodo lahko mnogo zmešjav in razbarjenosti, razbudili jeso in zasedaj krovatke in razpetijo tam kjer bi potrebovali mira in trezne razmislitosti, da se kulturno in

gospodarski utrdimo in osamosvojimo Rimska klerikalna propaganda je tej osamosvoji naravnost nasprotna ter dela proti našim narodnim, kulturnim, gospodarskim in političnim koristim in imenu in po naročilu onih, ki bodoče gospodarski in politično zavladati nad slovanskim Jugom. Čuvajte se jih torej in ne dajte se prelestiti njih sladkopokojnim besedam! Pod maske vere — nosijo med Vas politične razpore.

Politični pregled.

Domsko delo.

Priprave za spremeno v kabineto se potihoma vrše, češki agrarci resno mislijo na to, zahtevati en portfelj zase, v kar so kot največja češka stranka formalno opravičeni. Vpraša se pa, ali bi bila ta premena, ki je s strankarskega stališta opravičljiva v narodnem obziru koristna? Kaj je za Čehe važnejše, da si pridrže portfelj trgovine, kateri je vladaj v rokah Mladonca dr. Fotta, ali da se grof Auerperg vmane kakemu agrarcu? Češki poljedelstvo je še vedno najmočnejši in najštevilnejši sloj češkega naroda — vendar treba s obzirom na to, da se delala v sedanjih letih industrializira — s obzirom na to, da je trgovinsko ministrstvo podrejeno poltu, brozjav in telefon, kateri so ved ali manj politične važnosti ter s obzirom na to, da v trenutku nimajo ne agrarci posebno sposobnega kandidata na poljedelski portfelj ne Mladonci sedanjemu trgovinskemu ministru dr. Fottu boljšega namestnika, bi bilo v narodnem obziru gotovo bolje, da ostane

LISTEK.

Martin Žunković: Wann wurde Mitteleuropa von den Slaven besiedelt?

Oemil dr. Henrik Tuma.

(Dalje.)

Do enake ideje kakor Žunković in ravno tako potome instancije, opazovanja na lica mesta in instinktivno je prišel tudi dr. Peterman v svoji knjigi Dalmatien (str. 67), kjer navaja o naseljenosti Hrvatov v Dalmaciji med drugim tudi sledeče:

„Kar se tiče Slovanov v Dalmaciji, za katerih najstarejše zgodovinsko ime Sklabeni bizantiski avtorjev spominja še danes nazivajo Riva degli Schiavoni v Benetkah, bodi to izražen slavi, ki se ponavlja od nekdanj zopet in zopet, da pri nastopu Avarov in Slovanov v zgodovini ne gre za priselitev popolnoma novih narodov, temveč bolj za

vadramiter davno naseljenih, toda tlačanih plasti prebivalstva, ki so se — seveda morda ojačeni s priseljenicami — s srodnimi rodovi — narodno povzpeli.

Ako bi pričali o dalmatinški zgodovini zadnjih desetletij v tisoč letih le posamezni fragmenti, kakor cestne tablice, časniške Stevilke itd., tedaj bi bodoči zgodovinar, ki bi moral soditi po teh fragmentih, prav lahko prišel do domneve, da se je med 50. in 80. letom XIX. stoletja izvršila v Dalmaciji močnega slovanske priselitve in uničenje italijanskih elementov, do tedaj naseljenih tamkaj. In vendar se ni zgodilo ni eno ni drugo, pač pa se je ogromna večina Slovanov v deželi viden naravne splošne izobrazbe in vreden vabilu nacionalne ideje polastila gotovih prerogativ, ki jih je imela benetčanski časov izvrševala italijanska manjšina.

Dosti je vredno, da se sodi dogodke preteklih časov po tem, kar se še danes do-

gaja pred našimi očmi. Po tem nasoru je prebivalstvo v skoraj vseh evropskih deželah predvsem direktno potomstvo prebivalstva, ki je bilo še od začetka, torej od prazgodovinskih časov, tamkaj naseljeno. Posamejni prišelci narodi, tudi zmagajoče čete, so se kolikortoliko raztopili, in dasi je bilo prebivalstvo vreden tega tekona stoletij v vsaki deželi večkrat pomelano, so se vrstile te preobrazbe vsopredno, in ako bi bilo mogoče napraviti natančno sliko evropskega prebivalstva, tedaj bi se pokazali med Anglijo in Francosko, med Francosko in Italijo itd. razločki, ki so homologni današnjim. Narava dežele in prebivalstva kot njen najvernejši izraz sta merodajna za vse čase, ne samo v velikih pokrajinah, temveč celo v posameznih mestih. Iz narodov, ki so v kameniti dobi prebivali po severni in srednji Evropi, izvršijo po naši posamejni Germani, kakor in teh današnji Nemci. Prav tako so v vzhodni Evropi

Rusi in drugi Slovani potomci Sarmatov, kakor so ti potomci vzhodnoevropskih prebivalcev kamenite dobe. Čelo take očividne nenavadna invazija, kakor je invazija Madjarov, ki še danes niso na našem glode svojih pradedov, ni posledica nakratke priselitve, temveč je najbrže rezultat pomelarjav hunskih, avarskih in madjarskih čet s naseljenimi Panonci.“

Schröder otiča v svojem delu „Sprachenvergleichung u. Urgeschichte“ „velikima“ sumskima vbenjakoma Boppa in Grimma, da sta filologija in etnologija smetela na veliko škodo prave vede. Maks Müller: „Vorlesungen über Sprachwissenschaft“ obzaruje, da sta se filologija in etnologija sploh spravila v kako zvezo.

Kako škratvne dostodnosti je Jakob Grimm v tej zadevi, kažejo njegovi viri, t. j. listine iz srednjega veka, ki so bile pisane docela nerazumne za 500 in 1000 let pozneje po dotičnem dogodka.

(Dalje prihodnje.)

ta portfelj v mladostnih rokah; kar bi a tem vtrpela strankarska nečimernost, bi splošno narodna stvar pridobila.

Izvrševalni odbor svobodomiselnih strank je v svoji seji dne 30. m. j. izrekel zahtevo, naj vlada ne razpusti delovnega zbora celjskega, naj ga mari-voč skliče na zadnje zasedanje, v katerem naj bi bila izvedena reforma delovnega volilnega reda. Ta sklep je sicer prav lep, pa predprijateljen, ker ne pravi, kakolika naj bodo ta reforma.

Tudi celjski agrarji so na svojem shodu zahtevali, naj se del. zbor ne razpusti, ampak skliče na zadnje zasedanje. Le Nemci so upirajo zapetemu sklicanju delovnega zbora in reformi volilnega reda.

Tudi Nemci pretresajo vprašanje ali bi ne kazalo poveriti portfelj nemškega ministra komu drugemu. Prišli so pa do prepričanja, da se je Prade tako vdelal v svoj delokrog, da bi bila vsaka premena in strankarskih obzirov skupni narodni stvari na škodo — in da je v sled tega bolje, da ostane sedanjí nemški minister na svojem mestu.

Čeaske jubileje znamke bodo imele samo nemške napise. Ob 60 letnici vladanja cesarja Franca Jozefa izdali bodo poseben jubilejski denar, 5kronske sroberjake in 100kronske slate, pa tudi posebne poštne znamke s portreti vseh habsburških vladarjev od Karla VI. do Franca Jozefa I. Napisi na teh znamkah bodo samo nemški. Ko je bil dr. Kajet. finančni minister, je vsaj to dosegel, da je prišlo na bankovce po par besed v vseh avstrijskih jezikih. Ali dandanes ni več mogoče doseči tolike jezikovne pravičnosti?

Dopisi.

Frischauerova koč na stari na istem prostoru, kjer je zašel prof. Frischauer svoje turistično delovanje v Savinski dolini pred 33 leti. Koča bo 15 m dolga, 7 m široka, enonadstropna ter bo imela posebno jedilnico, oziroma sobo za bivanje, več spalnic po eni, dve, tri postelje, potem veliko sobo s skupnimi ležališči, kakor je navadno v planinskih kočah. V koči bo približno 25 postelj in kakih 16 ležališč, skupaj čez 40 ležališč. Ker bo koč vsa sezono okorbovana, bodo letoviščniki in turisti tudi po več dni lahko bivali v njej. Dve tretjini koče bo iz lesa, ena tretjina zidana. Koča bo izgledala kot majhen turistični hotel. Iz koče bo do lep razgled po obširni planoti Okrožja. Dobro do koče ni posebnih težav. Po Logarski dolini do Slapa pod Rinko se gre kot po promenadi, od Slapa pa do koče bo dobro pol ure po lepo urejenem, širokem in posebnim dobro zavarovanem poti. Okrožje slavi valed svoje naravne lepote in valed nepretrgovne pristopnosti.

Sodaj se že marno dela. Apenca je že dolžna, les pripravljen, deske lagane, temelj skopani, skalovje razstreljeno, starvinski delo pričet. Savinska podružnica S. P. D. upa trditi, da bo koča ta mesec sgrajena in je namerala čez 4. septembra slovesno otvoriti.

Dne 1. septembra bo „Planinski sej.“ Druga in tretja islet v Savinskih planinah in 4. septembra dop. otvoritev Frischauerove koč.

K otvoritvi se povabi tudi profesor Frischauer in najbrj pride. Slavlila se boče takrat njegova sedemdesetletnica v planinah na Okrožju, kjer je tako rad bival in deloval.

Od Sv. Trojice v Slov. gor.

Čudno se nam zdi, da se pri Sv. Trojici v Slov. gor. ne najdejo ljudje, ki bi pazno zrla na gibanje odnosa in nemščarjev ter njih predznosti odigrali v javnosti. V nedeljo, dne 4. avgusta priredijo trojiški nemškutariji baje velikanske slavnost „Südmark“. O tem še javnost, kolikor meni znan, ni izvedela. Ker so pa pri tej slavnosti, oziroma so to slavnosti v zvezi tudi tamošnji Slovenci, ki se delajo narodnjake, zato bi bilo dobro, da se te karikature in strahopetice opozori, če sami ne sprevrjijo, kam pes tace moli. Na vsporeda je baje tudi velika tombola, za katero tehtajo po vsem trgu in kakor se sliši, so darovali lepe dobrote celo narodnjaki, kakor n. pr. Minariti, kojega gostilna se do danes še smatra kot slovenska. Derovalo je pa še nekaj drugih narodnjakov, o katerih skraj ne verjamemo, da bi bili to vedoma storili, pač pa so jih ti sladki „Golobci“ in „Bočari“ zvitro ujeli na limanice. Skandal je že, da si upajo naši odpadniki in izdajice slovenske gorice in rodne zemlje sploh misliti na kako tako vsemenitko in pomenovalno slavnost, še večji škandal je pa, da si tako predznosti upajo tudi izvesti. Kar je pa najhujše, naravnost zavratilno, je to, da se dajo nam, do danes še neomadežovani narodnjaki preslepiti tako daleč, da celo posredno sočelajo, dajejo dobrote, cvetke, zelenjavo za venčanje hajlovskih kajst. To je škandal, in posebno lepo tudi ni, da ni v trgu človeka, ki bi take in enake nemškutarske predznosti javno odigral in primerno pohvalil vse one, ki dajo znak slovenski, lepi, dišeči klinček za olepšavo prostorov nemškutarske slavnosti, na katerih se bode krepko in srdito zabavljalo in pozvalo na Slovence, ki te zagrizene odpadnike hranijo in vzdržujejo.

Izprejel ljudstvo! Obrni hrbet ljudem, ki si upajo na slovenskih tleh, v tvoji sredi, slovensko ljudstvo, prirejati tobi sovražne in zoper tebe naperjene slavnosti in nabirati denar, da odtrgaš tvojim otrokom zaslužek in rodno gredo in celo materinski jezik. Narodni Trejčniki, posvetite druznega gibanja pozornosti in brzo pardona v javnost s omni, ki se na tak ali tak način strahopetno približujejo tem „Stajerčevim posilnimcem“.

Sama.

Marihorke sčiteljstva.

Nemški listi jadikujejo in vpijejo zaradi razpisa profesorkega mesta na sčiteljstva v Mariboru. Odkrito jim povemo, da nas Slovence, katerim je marihorke sčiteljstvo v prvi vrsti namenjeno, nikakor ni zadovoljili našin razpisa dotičnega profesorkega mesta na tem zavodu. Nemec sploh ne sodi na ta zavod ker ne more spojnjevati naloge, katero ma stavijo razmere in potrebe marihorkega sčiteljstva. Vprašamo, kdo je hodil namesto dosežanih nemških profesorjev na vadnico k nastopom kandidator, če se je predmet obravnaval v slovenskem jeziku? Vprašamo ravnateljstvo, kako ravnaše nemški profesorji z slovenskimi dijaki? Zakaj bodo v prihajnem letu v IV. letniku samo sedem Slovencev, dočim jih je bilo v I. letniku pred tremi leti nad 30, in zakaj bo nad 90 Nemcev, katerih v I. letniku ni bilo niti 30? Vprašamo ravnateljstvo, kako se je vedel nemški profesor Hlber pri izpitu za sposobnostjo na meščanskih šolah meščanske sčiteljice Westner? Vprašamo ravnateljstvo, kako je šlil nemški profesor Hlber narodni čast slovenskih dijakov in učiteljev z nekim vsemenitkim nemščerdom v šoli? Strah je ni rešena. Slovenska profesorja bi prestavili v Bečevino, ne pa v Gradec, ako bi le polovico toliko zakrivil.

Vse to naj i nemški časopisi objektivno preidejo in budo prišli do spoznanja, če imajo le še malo pojma, kaj je pravica, da trdi in zagrizen Nemec ne sodi na marihorke sčiteljstvo, katero je bilo ustanovljeno v prvi vrsti za Slovence. To naj upoštevajo tudi naši poslanci.

Če ne bo to zadostovalo, govorili bomo bolj razločno.

Slovenske novice.

Stajerske.

— Iz Celja. Nekí pomočni delavec v tiskarni „Celeja“ je — strah in groza! — tudi član celjskega „Sokola“. Zato pa sta včeraj urednik „vahrarce“ Walter in policaj Zinthaber „inšpicirala“, celo na kolodvorskem peronu, če bi ga kje videla v sokolski obleki. Ta dogodke stazi v posebno čast „svobodomiselnemu“ uredniku Walterju. Sicer pa ne vemo, zakaj sta to storila; dotični delavec je že zam vedel, da mu ne bo pri tej nepristnosti obstati in je opovedal del pred 13 dnevi.

— Iz Žalca. V soboto, dne 3. avgusta sta šla odposlanca žalskega „Sokola“, gg. Piki in cand. ir. Lipold na grad Pivno vabiti ekscol. gosp. ministr. predsednika Becka na slavnost v Žalca. Ministrski predsednik ja je prijazno sprejel, obžaloval, da je zaradi, in daroval v društvene namene žalskega „Sokola“ 35 K.

— Razvije zastave „Sokola“ v Žalca. Žalec je dotlel včeraj velik praznik! Privabil je ta praznik nebroj ljudstva iz cele Savinske doline v narodni trg Žalec, katerega so krasile trobojske od jednega konca do drugega! Privabil je ta praznik tudi lepo število „Sokolov“, nad 220 jih je korakalo v kroja po slavnostnem spreveda skori trg! Nekaj posameznosti lepe narodne slavnosti, v kolikor dopiska prostor. — S prodajalskim vlakom so došli v Celje Kranjci „Sokoli“; nahralo se je na kolodvoru sicer precej ljudi, kateri so v občudovanjem gledali krepke postav v rdeče srajce, omarili pa se ni nikdo. „Sokoli“ so ohranili ravnotežen mir — isto tadi Celjani. Strahilo je sicer na kolodvoru vse polno stružnikov, vsi celjski menda — pa mira ni krili nikdo. Zdi se nam, da je jo napredek za Celje! Ponosi je prišlo do nekaj preprirov — a z nemške strani so bili to le znani pretepači in ponosnjaki. O tem na drugem mestu.

S posebnim vlakom so se odpeljali „Sokoli“ v Žalec, kjer jih je pričakal navdšen sprejem. Nato so imeli redovne vaje. Po obeda so se šbrali na telovadnico in korakali od tod pred občinsko hišo. V spreveda je bilo šest zastav „Sokolov“ iz Brežic, Celja, Ljubljane, Mozirja, Šitke in Zagorja. Tadi akaš. društvo „Triglav“ je korakalo v spreveda z zastavo. Vsa „Sokolska društva“ so bila zastopana tudi po članih; opazili pa smo še „Sokole“ iz Domtal, Gradca, Jesenice, Kranja, Kriškega, Ljutomer, Maribora, Trtila in Žirov. Trtilski „Sokol“ je zastopal njegov starosta državni poslanec dr. Rybač. Z gredo na čela je korakala sokolska četa pred občinsko hišo, kjer se le so je vrtili oficijelen sprejem. Doile „Sokole“ podarinski društvi iz Kaple in Trbovelj in vse druge udeležence, mod njimi posebj državna poslanca dr. Rybača in Robleka ter del. poslanca Iv. Vošnjaka je pozdravil žalski špan gospod Široc. Odzdravil mu je 1. podstarosta „Slov. sokolske zveze“ dr. Rybač. Nagladi je, da so nadi dedje narod navdšili, a na nas, vsnkih ledi naloge, da to navdšenje pogibimo, in sicer tako, da bo pri nas vsak član naroda ob jednom tati zaveden bojevnjak za narodno stvar. Za-

klical je slov. trg Žalec navdšen „Na zdari!“ ki se je stotero odrazil in sokolskih vrst in je občinstva!

Na to se je vrtila sredi trga, v drevoreda, glavna slavnost dneva, razvije zastave žalskega „Sokola“. Zastava je skizna z rdečo svilu in je dar žalskih narodnih dam; stala je čez 700 kron.

Z odra je najprej pozdravil starosta žalsk. Sokola, g. Kukec sokolstvo v imenu domačega „Sokola“ in naprosil gospo Robleko, da bi blagovolila razviti novo zastavo. Ga Robleko va se je prisrčno zahvalila za prijazni pozdrav in telena, da bi bila nova zastava sokolom v Žalca znak edinstvi, poštvovalnosti in ljubezni do naroda. V spomin na to slarje je pritrčila trak na novo zastavo. Za njo so pripelle trakove s primernimi nagovori gospodična Vrankovičeva v imenu brastovskih Slovencev, gospa dr. Karlovčkova v imenu celjskih Slovencev in gospodična Vabčeva v imenu žalskih Slovencev. Nato so zabili trebolj sledeti gospodje, oziroma društva po svojih zastopnikih: varadinskii „Sokol“, g. dr. Vlad. Ravnikar, starosta „Slov. sok. zveze“ in podstarosta Ljubljanskega „Sokola“, omenjajoč pomen in namen sokolske zastave, gospa Robleko, „Sokol“ v Brastovski, Brečič, Celja, Domtal, Gradca, Ljubljani, ženski telov. odsek v Ljubljani, „Sokol“ v Kranja, Ljutomeru, Mariboru, Mozirju, Šitki, Trstu, Trtilcu, Zagorju, Žalca; nadalje gg. dr. Rybač, Fr. Roblek, J. Širca, šostanjaki Slovenci, „Vraska Vila“, akaš. društvo „Ilirija“ in „Triglav“, Pobjosilnica v Žalca, „Edinost“ in „Čitalnica“ v Žalca, požarne brambe v Kapli, Žalca in Trbovelj, organizacija slov. svobodomisel. dijakstva, „Vrtar v Vrhu“ in „Čitalnica“ v Celju. Nato je blagoslovil zastavo g. kaplan Belak.

Po razviti zastave se je vsa vsa pisana množica, bilo je gotovo ta dan v Žalca čez dva tisoč ljudi, proti vrta g. Robleka, kjer je bilo vse pripravljeno za ljudsko veselico, in na telovadnico. Na dano znamenje so prikorakali sokoli in vrtili so se proste vaje. Ne morem soditi o njih kot nestrokovnjak. A v srca četi človek veselje in ponos, ne navdšenja, temveč samozavest: ti vidi človek narodno armado, mlade, čete junake, ki gredo povsed v boj za narod in njega pravico. Naj bi bila po čenem narodnem navdšenju izražena naša narodna misel v krepitvenja samega sebe, v nepravem boja! Le jedno me je peklo, ko sem videl, kako malo misla ima še naš narod za sokolstvo. . . Naloga bodi sokolom, da zanesajo svoje ideje med narod, da bodo srca vseh tisočev, ki bodo gladali prihajajoči javno telovadbo, plala z navdšenjem sokolski armadi nasproti!

Gledalo je proste vaje gotovo čez poldrugi tisoč ljudi. Telovadili so sokoli proste vaje in vaje na orodju.

Za tem se je začela ljudska veselica s gredo in petjem. Pdi so mod drugim „Delavsko podp. društvo“ iz Celja, „Edinost“ v Žalca in „Vraska Vila“. Posebnó priznanje je šel molani pevski zbor „Edinost“. O pomenu slavnosti za Žalec je govoril gospod dr. Kukovec. Ljudje so ostali v vsaki družbi pozno v noč.

— Izgredi proti „Sokolom“ v Celju. Nadi nemškutariji so se še nadvse pripravljali iz Žalca se vračajoče „Sokole“ v nedeljo sverer primerno sprejeti. Od kar so svedeli o sokolski slavnosti v Žalca, so zbirali svoje junake ter je bodrili in pripravljali za nedeljsko noč. V soboto so se poglasili: „Morzen wirts's a grosse Hutz geben.“ In šbrali so se vsi glavni stebri naloge nemstva: Hrvat Derganc,

slovenski Kranjec Bečine, vde Waldenauer, izr. Dirnbacher itd. Tem generalom, ki so rekognoscirali terena, se pri prvih vlakih ni zdelo varno stati svoje akcije, bilo jim je preveč "vističarjev"; mislili so si s Falstafom, da je previdnost boljši del počuma in so rajše potakali na zadnji vlak. Čisto pravilno in logično sodeč, da se vrne s tem najmanj izletnikov domov. Komaj so stopili s zadnjim vlakom vračajoči se na izletniki na mostna tla, so je pričakovali in dobro organizirani "Nemci" napeli. Inzistirali so je s besedami in dejstvi in celo dame so ometavali s gljivlji jastvi. Sledovce to izredne "ljubenzijavci" nadih nemških starih v vseh letih somišljenikov pa viditi še danes pred "Nemško hibo" in kavarno Hausmann. Posebno so se zaganjali v sohalke čepice, s katerih so trgali sohalke peresa. Policija je prišla, kakor je navadi, ko je bil napad že izvršen in je že v zadnjem trenutku (hoče ali nehoče?) napadalcem pripomogla izvrstiti te je jenski čin: Policaj nekega sokola prime; v tem, ko ga policaj drži, strga na nek nemški čepico s glave in ugrabi ščipalico. Navajamo to dejstvo, ki je za vse nemških starih napad karakteristično. Na tej moralni vilini stoji ti jenski in vrše svoje počono rokovalstvo s posredno asistenco višjih oblastov.

Nadim izletnikom pa naj sluzi ta dogodek v ponk, da se bodo v prihodnje vračali vedno korporativno s svojih iztov. v Celjo in da bodo, ako bi celjska nemškarija sopot na nje navadila, napad tudi primerno odbili. Klin s klinom, kakor mi kdo posoja, tako mi vrzamo!

— Utopli se je večerj v Pušencih pri Ormožu v Dravi pastir posestnika Matena. Nadih so mrtvega fanta še danes oro svo. Fant je zadel v pregledno vodo, pa ni znal dobro plavati.

— Iz Maribora. Tudi med tenarji v mestu in okolici se je vnelo plaščilo gibanje. Vrlo se pogajanja s tovarniškimi mejstrij. Upajo na zadovoljiv konec. — Zaradi ponarjanja poštnih poštobnic je bil obsojen neki Verzel v šestdesetko ječo.

— Učiteljska mesta. Razpisano je mesto nadučitelja na trizredni ljudski šoli pri Novi cerkvi bl. Celja, 3. pl. razr. mesto lojskega vodje na četrtozrednici v Znanu, 2. plač. razr. mesto lojske voditeljice na dekliški štirišrednici pri Sv. Barbri v Halozah, 3. pl. razr. Proslaje je treba na vsa ta mesta vložiti do 25. avgusta.

— Podar. Na šeleniški postaji v Mladini je zgorel voz premoga.

— Od Sv. Jurja ob Ščavnici. Obsojena sta bila gostilničarka Slana in mesarji pomočnik Trlič zaradi prodaje slabega mesa. Gostilničarka je obsojena na 30 K kazni ali 3 dni zapora. Trlič pa na 50 K kazni ali 5 dni zapora.

— Oklile. Podpisani pozivlja v imenu kraljevnega odbora, da se blažvolji javiti vsak (a) adelešnik (ca) glavar skupščine "Zvezu avstr. jušlov. učit. društva" v Radovljici tudi prenočišča in skupnega shoda podpisane do 15. avgusta t. l. — Kraljeva razmere kakovostjo to. Ir. Šega.

— Na Menini! Sestanke "Savinske in Kamniške podružnice Slov. planinskega društva" v nedeljo, dne 21. julija pri Gornjogorjski koči se je vrlo dobro obnesel. Iz Gornjega grada je bilo kakih 15 oseb, iz Kamnika pa 38 oseb. Vse je bilo radostno in veselo. Odelek "Kamniške Lire" je zapel kapele moških in melanih zborov pod vodstvom svojega prevodilca g. Stelca. Nato so se pejo naše ljubke narodne pesmi skupaj. Godba je podžgala pote mladini in lepo je bilo gledati rajajoče

pare po planinskem travniku. Neplezalci so se na predlog hodečim na morali odkupiti v prid gornjogorjske koče. Prištna vinska kapljica in sveže nastavljeni pivu — led je na Menini — v jami — je kaj dobro teknilo. Jedila je vsak seboj prinesel. V imenu "Savinske podružnice" je govoril načelnik g. Kočbek, pozdravljajoč Kamničane in njih prosed, naj še v nadalje ostanete na dve podružnici v tako prijetni sredi kot dosedaj. G. Kemperle je odzdravil kot načelnik "Kamniške podružnice"; nadalje so še govorili g. Fajdiga, g. Stelc, g. Vuković, Hrvat iz Zagreba itd. Vemljak je splezal na bližnjo smreko in s nje govoril o lepoti slovenske zemlje.

— Iz Ljutomer. Kakor nam pišejo, so odredke narodne in napredne ljutomerske gospodine svoje sodelovanje pri predstavi klerikalnih kranjskih akademikov iz slavno znane "Danice" in "Zarje". To smo od ljutomerskih gospodin pričakovali in tako je tudi prav. — V trgu in okolici vlada med naprednjaki velika nevolja nad to klerikalno invazijo. Zakaj prihajajo baš v Ljutomer držit davor in "sejati morale" dr. Štehterleč? Vse to je gotovo delo Janeza Evangelista Kocijara; ker že naše dijakstvo v Slov. gorah ni okuženo, bi ga rad okužili on. Svetojmo Janeza Evangelista in klerikalnim dijakom potelinkom, da je veliko boljše pastiti to delo predno je bilo začeto. Že ve, zakaj.

— Živinske kuge na Štajerskem. Srab razsaja v Braslovčah in Grifach. Rdečica pri svinjah v Sv. Jurju ob J. št. Tebarjih, Laškem trgu, Sv. Jerneju v konjickem okraju, v Kolaricah in Radilavcih v ljutomerskem okraju, v Poberžu, Radvinji, Donzki gori, Žetalah, Varci, Verberga, Vintogorcih in Ptuj. — Svinjska kuga v Ragonzici pod Marib., v Hajdina, na Bregu pri Ptuj in v Cirkovcih, nadalje v Celju, v Arčihah, Globokem, Kapelah in Zakoti. Mehurčki v Marja Reki.

— Iz Dunaja. Spekulant s žitom na debelu v Budimpešti neprestano dražijo rž in pšenico. Pšenica se je podražila zadnji tedenski sopet za 10 vin. rž za 5 in oves za 10 vin. Podražanje bi naraslo še bolj, pa ni kapev. Koruza je ostala v cenah nespremenjena.

— Strela je udarila na planini Soebodon blizu Veitacha na Zgorjem Štajerskem v govejo črdo in ubila 13 volov nasekrat.

— V Ljutomer. Štajerskem zvestvo. Pisalci, kateri nas je tako viteško zagovarjal v "Slov. Gosp." iskramo iskreno hvalo, ter me naznanjamo, naj si pridržimo ta trud prihrani. Me se bomo do same branile, če bo treba, a v "Slov. Gospodaruja" gotovo ne. Sploh je cel dopis tako skrapan, da se je na prvi pogled videlo, da je bilo pisalac samo na tem, da se zopet spodbudne od narodno stranko a me smo me dale samo porod. Da pa ne bomo sopet kodaj povod takim dopisom, akenimo v bodoče opustiti vse dosedanje osebnosti; združimo se vse brez razločka k skupnemu delu. Ne omojamo se samo na sodelovanje pri narodnih prireditvah, ampak vse naše delo, kjer se nam le nudi za nje prilika, obravimo v korist domovine. Pozivljamo torej tem potom vse Slovence Štajerskega, da delujejo na to, da si ustanovimo splošno žensko društvo, katerega pomen je za nas velikanjski. Zadnjič jas je že, da se organiziramo, da dobi naše življenje vrednejši pomen. Upamo, da ta poziv se ostanje glas vpijočega v paštavi, in da vsaka zavedna Slovenka, ne samo z nami to želi, ampak dejanski pomaga k uresničenju. Pridao torej na delo! Na zdar!

— V Poljčanah se dogajajo čudne reči. Čuvajmo leži ta kraj na slovenski zemlji, vendar "Heil" ali "Perat Windischer" ni nič rednega. Kaj takega si dovoljuje ona peščica Nemcev-nemčurjev, ki hoče izpodrinuti miroljubne Slovence. Vse gostilne in skraj vse trgovine nosijo svoj nemški pečat in vsak ve dobro, da te ti gostilničarji in trgovci žive le s slovenskim denarjem, česar pa sami nečejo uvideti.

Eden teh je tudi gostilničar Hartner, v kojega gostilno se je prigodila pred par dnevi zanimiva afera.

Prišla je srečanje slovenske družba k Hartner-ju in zasedla dolgo mizo v zadnji sobi. V isti sobi ob drugi mizi je sedela pest nemških zagriženec pod predsedništvom Hartner-ja, kateri je prihajajoče Slovence sprejel s krasnim pozdravom: "Jetzt kommen die Windischen". Ne oziraje se na ta pozdrav, bili so Slovenci dobre volje in so se zabavali prav izvrstno. (Gospoda imajo nprav želodec in trdo kožo! To treba priznati. Stavec). V zabavo so vpletali slovenske narodne pesmi, ki so pa gotovo vzmirljale one nemčurke. O tem so se slovenski gostje lahko prepričali, ko je neka dama pri onem omizju v znak nejevolje nad slovensko pesmijo zaspila svoj "Heil". S tem ni motila veselja našim dobrim Slovincem, nasprotno, ti so se še bolj veselili, ko je na to vstopilo nekaj gospodar s tamburicami, da po kratkocajno slovensko družbo s narodnimi komadi. In glej! V tem trenutku se dvigne Hartner majestetično s svojega sedela, pordigne glas in pravi: "Pardon, meine Herrn, ich nicht erlaubt. Ich halte mich streng nach dem Gesetz." Proti nemškim ali nemškarskim godcem bi se bil gostilničar vedel morda drugače, Slovincem nasproti ni treba obzir. (Čemu neki, če pa sme nad njimi vsakdo stremati svojo snovnost? Stavec). Mjlo ljubi Hartner, dobro vem, da si sveržen, da donakajo v tvojo gostilno največ denarja — Slovenci. In ti tako postopaj s njimi! Mogoče ti še prav ni, da pride Slovinci v tvojo gostilno, ker pri odhoda pozdraviš: "So ist's recht!" (In tem slovenskim o-včicam so še vedno oči ne odpro? No potem pač razumem Hartnerja in druge nemčurje. Stavec). Poznam v Poljčanah potekajočo narodnjaka, ki se ogiblje Hartner-jeve gostilne, kakor hudič križa. Slovenci poznamo tega gospoda in ne zabavajo v take gostilne, kjer se nam zabavja v obraz; podpisano svoje gostilničarje, svoje trgovce in svoje obrtnike!

— Nemški nacionalni sodniki pri dela. Piše se nam iz Ptuj: Ni še dolgo temu, da je ptujski sodni pristav obsoil neko žensko na 34 ur zapora po § 468 k. z. radi polkoderanja tuje lastnine, ker je ta "hudočinka" raztrgala prečitan in zavrežen list "Štajersca". Ta obsodba je temeljila na pravnem mnenju, da je "Štajersce" papir "draga reč"; mariborsko sodišče je sveda tema mnenja pritrilo. Generalna prokuratura je pa to mnenje zavrgla in kasalski dvor je dotično žensko po prestani kazni — oprostil.

Imam Vam danes poročati o drugem jednakega slučaju:

Dva zakonska se domov godijo v pijanosti speta in malč malo pokodoje s kamnom. Žena vrže kamen proti možu ne da bi ga zadelo. Ko se stremetja, pa si drug drugega odpusti. Toda žandurji vliotijo odmah in sodišče v Ptuj obsoil ad U. V. 53 1/7 moža in ženo vsakega na pet dni zapora ne brigajo se za to, da sta se mož in žena med tem sprizrijala. Tudi okrožno sodišče v Mariboru se na pritožbo zakoncev ni oziralo, če

ravno to določba po § 419 k. z. to izrečno zapovedaje.

Na tak način se sveda skrbi, da so zaporu ptujkega sodišča zmajir polsi. Škribi se pa tudi uradoma za to, da se odliči, okrepji in pogladi med zakonski preprij in sovrativo, čeravno se je ta preprij in to sovrativo že pred razpravo odstranilo in ublažilo. Radovedni smo, kaj poredi k takemu odločnemu preganjanju dveh zakoncev generalna prokuratura na Dunaju. Mogoče, da vried tega nastane prava pot. ločitve zakona. Kasalski oddelek okrožnega sodišča skrbi za to, da civilnemu oddelku v pravih pto. dočiteva žalosa — posla ne zmanjka. Živela taka — jastica!

Kardetovska.

— Pri Novističtli blizu Gornjega grada se je pri sekanju lesa v škofskih goščih ponesrečil drvar Janez Omahne. Spodletela mu je sekira in si je nesrečno preseknil levo koleno.

— V Sv. Jurju ob J. št. Šel. se snuje "Sokol". Izvoljen je že pripravljali odbor, kateri sprejema darove za tovarnovalne orodje itd. ter ima nalogo storiti vse, da se ideja čim prej oti-votvori. Več o tem prihajati.

— Novi posejilnici rafajzovski sta se ustanovili v Dramljah in v Loku pri Zidanem mostu. Obe stojita pod okriljem "Zadrugne zrce" v Celju.

— Iz Gornje Radgone. Slovenski obč. predstojniki in nekateri volilni mošje so imeli minli mesec v Ivančih povprečanje zaradi volitev v okrajni zastop. Zbrani so izrekli g. dr. Ploja zahvalo za trud, katerega je imel za ugoden razpis volitev in so ga prosili tudi tudi za nadaljnjo pripomoč. Izrekli so dr. Ploja popolno znanje. (V tem okraju je doma glavni bujač proti dr. Ploju, posl. dr. Korolec v Mariboru). Zbrani občinski odborniki so tudi poslali uresničevstva "Slov. Gospodaruja" izjavo, v kateri ostro obsojajo napade na osebo dr. Ploja in zahtevajo, da se v bodoče kaj takega ne zgodi. — Dani se v tem okraju, kar nas izredno veseli!

— Narodna stranka bo imela meseca oktobra v Celju svoj glavni zbor. Treba bo začeti okrajnim in krajnim odborom stranke nemurno s pripravi za ta zbor, ki naj pokaže, da živi napredna misel na Štajerskem čvrsto in plodonosno življenje!

— Iz Savinske doline. Kaj je s savinsko železnico in njenimi postajnimi imeni? — Prosimo našega državnega poslanca gospoda Robleka, naj vsaj on enkrat vgrizne v ta trdi oreč, doseči povod strogo dvojezično napis. Na dan s pravimi ljudskimi postajnimi imeni. — Zahtevamo, da se nam ta — našo narodno Savinske doline kar na hitreje labriše. — Občinski in okrajni zastopi, — prosimo, sdromite se brez groma in blaka! Janez Krstnik.

— Umrla je v Mariboru v soboto 3. avgusta gospica Ciliška Šavca. Sodelovala je prejšnja leta tudi pri slovenskih prireditvah. Bodi ji zemljica lahka!

Kranjsko.

— Iz Ljubljane. V petek, dne 2. avgusta je priredilo ljubljansko meštinstvo, na čelu mu "Sokol", društvena godba in gasilno društvo, na novo potrjevanje županu ljubljanskemu, gosp. Iv. Hribarja sijajno podoknico. Cel prostorn Tarjaki trg in vse dovodne ulice so bile polne ljubljanskega občinstva vseh stanov in vseh starosti. "Zveza slovenskih pevskih društev" je zapela pred županovim stanovanjem v postopajo "Slavijo" treje pesmi. G. župan se je gijčno zahvaljeval na podoknico in burne izraze simpatij in naklonjenosti ljubljanskega meštanstva.

— **Nesreča na železnici.** Nekaj železniških delavcev se je hotelo blizu Kresnic ob Južni žel. na Kranjskem umakniti prihajajočemu tovornemu vlaku in je skočilo na drug tir. Ta trenutek pa pridriži iz postaje stroj in ubije takoj dva delavca, dva pa težko rani.

— **Kranjsko.**
— **Izraz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani.** Vseizborske sprejeme: 2 poslovođa, — knjigovodja in korrespondent 1 potnik, 2 kontoristi, 7 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki špecerijske stroke, 4 pom. manufakturne stroke, 5 pom. železniarske stroke, — pomočnik modne in galant. stroke, 5 prodajalk, 3 učenci.

Službe ličejo: 2 poslovođa, 4 knjigovodji in korrespondenti, 3 kontoristi, 12 pomočnikov mešane stroke, 5 pomočnikov špecerijske stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 2 pomočnika železniarske stroke, 4 pomočniki modne in galant. stroke, 8 kontoristinj, 4 blaznjarice, 8 prodajalk.

Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Šolstvo.

— **Šole za matere.** Na Francoskem obstoje „šole za roditelje“ (Ecole des Parents), na Angleškem „roditeljske vzgojevalne družbe“ (Parents Educational Association). Namen teh šol je usposobiti matere za izvrševanje naplemeničnega, pa obenem najtežjega dela žene — za odgojo otrok. Nedavno je bila osnovana podobna šola v Badmingtonu. Povod k temu je dalo delovanje ženskega delovnega društva na javno zdravstvo. Na tej šoli predavajo strokovnjaki o materinski higijeni, o gojenju otrok, o dojenju, o smotnem hranjenju, o črvenih boleznih dojenčkov ter o obrambi otrok pred kaznivimi boleznimi. Tem pred vnanjem o higijeni bodo sledila predavanja o pravi domačni vzgoji.

— **Velike velike šolske matice** je poslal dr. Karol Radolf, notar v Upi na Češkem. Pokojnik je postavil češko šolsko matico univerzalnim otrokom svojega premoženja, značilnega 120.000 K.

Gospodarstvo.

— **Dolgoročni evropski državni znanje,** kakor poročila znanstveni gospodar Alfréd Ney-Marek v svojem listu „Le rentier“ 160 milijard frankov, od katerih gre za obresti, 6 milijard frankov na leto. Evropa plačuje za obresti

svojih dolgov in za svoje armade na leto okoli 13 milijard. Evropski dolgovci so znali 1866. leta 66 milijard frankov, 1870. leta 75 milijard frankov, 1887. leta 117 milijard. Obrestovanje dolgov je stalo 1887. leta 5 milijard, armade 4½ milijarde. Od 1887. leta so zrasli evropski dolgovci za 31 milijard, od katerih plačujemo 1½ milijarde več na obresti, dočim so vojna bremena zrasla za celi 2 milijardi na leto. Kedo bi se torej čudil, da darovi poročila rastejo. Pri tem vlada pa v vseh državah ista ista težnja, zvaliti vsa bremena na premoščine, čeprav se imamo samo tem vrednostim zahvaliti, da so pozabila mogosta, da se dajo izvajati ceste, železnice, kanali itd. Bati se je le, da se valed zlorabe javnega kredita uresničuje Hameove besede: „Narodi morajo abiti kredit, ali bode pa kredit narode abiti“.

— **Jubilejna splošna gospodarsko-industrijska razstava** bode 1908. leta v Kromerici. 32 moravskih mest se je že priglasilo ter je s tem finančni uspeh razstave oigurn.

— **Iztrebanje turških sreč.** Dne 1. avgusta je zadel glavni dobiček per 600.000 frank srečka štev. 34.378, drugi dobiček per 60.000 štev. 303.737 po 20.000 frank štev. 365.876 in 1.988.192.

— **Avstre - Ogrska banka** bode koncem t. m. morala plačati svoj davek. Dosedaj je plačevala po 32 milijonov sedaj bode morala več plačati.

Svetovne vesti.

— **Umori v Kazablanki na Maročanskem.** Domačini so ubili 8 Evropejcev, med njimi 5 Francozov, 3 Italijana in 1 Španjolca. Umorjeni Evropejci so bili delavci v karablanški luki. Mrti so virli domačini v morje. Drugi Evropejci so srbekli s različnimi parniki. Francoska vlada odpolje najbrž dve bojni ladji v Kazablanko. Vrook tem umorom je splošna razdraženost domačinov proti Evropejcem.

— **Za Stroumajerjev spomenuk** so nabrali Hrvati že okoli 55.000 K.

— **Največje ladje na svetu** so pred kratkem zgotovili na Angleškem. Imenuje se „Lafkajnja“ in je last Osnard-parobrodne družbe. Ladja je dolga 715 črtjev, ima 12.500 ton (tona 1000 kg) in stane 25 milijonov kron. Na ladji lahko biva 3150 duš potnikov.

Ženitna ponudba.

Nad trgovca le Nemilje (Slovenec) se želi prikloniti na hake goslinice s trgovino. Velič popolnoma vseh trgovskih zadevah ter ima široki praznitičja. Želim biti ali mlado vodo. Le rime ponudbe na gl. K. 6000, poslebo včasno Slovenskem listu, kjer bivan le tokom mesca avgusta. 410 5-2

Sprejem takoj

2 učenca

v uk v mojo trgovino mešane stroke, kakor tudi enega trgovskega pomočnika

z dobrimi spričevali. 414 5-1

Andrej Frece, Bizeljsko.

Kupujte narodni kolek!

Trgovsko pomočnico

zmožno obeh jezikov, izveščano v mešani stroki, z dobrimi spričevali sprejme takoj **Dom. Bezenšek**

400 Frankolovo pri Vojniku. 3-3

Za razdelitev skupnega zemljišča (65 oralov) med 19 upravičencev se iščeslovenščine zmožen

zemljemerec.

Ponudbe se naj dopišljejo do konca avgusta 1907 **Josipu Goričarju**, načelniku gozdnega odbora v Potoku, občina Kokarje, pošta Mozirje 400 2-5

Sprejme se neoznejen

žagar

srednje starosti. Želi se, da je vsaj deloma vešč tudi mlinske obrti.

Nastop s 13. avgustom t. l. Pogojni ugodni.

Ponudbe sprejema osrbništvo velposestra na Nlomu pri Ponikvi ob juž. žel. 413 1

Elegantno stanovanje

v I. nadstropju, na krasnem mestu v Celju, 12 minut od Glavnega trga s 3 sobami in velikim leptom balkonom, kuhinjo, sbrambo, kopeljo, sobico za služinčad, predobno in balkonom za gospodinjstvo z vsem komfortom — se daje v nalem od 1. avgusta. — Več se lize v

Zavodni 8, Villa Marlenhof. 406 1

Hiša v Celju

na Glavnem trgu, v kateri se nahaja stara trgovina je napredaj. Veliko kleti, skladišča in mnogo stanovanj obrestujejo kapital.

Več pore iz prijaznosti **Anton Cvenkel, Sv. Peter v Savinjski dolini.** 376 5-2

V začetku šolskega leta 1907/08 vzamejo šolske sestre v Celju

deklice učenke

in šoli odrasla dekleta

v internat; antančnejse se polizvo pri vodstvu zavoda. 372 5-2

Dobro žgano opeko

predpisane velikosti, prodaja vsako množino 416 2-1

„Delniška pivovarna“ v Žalcu.

LAMPIJONE

ZA VESELICE IN DRŽALA ZA ČASOPISE, PRIPOROČA SI DRUŠTVOM

P. KOSTIČ V CELJU.

VELIKA TRGOVINA MODNEGA PERILNEGA SUKNENEGA IN MANUFAKTURNEGA BLAGA PO NAJNIZJŠIH CENAH
CELJE NARODNI DOM KAROL VANIČ CELJE NARODNI DOM